

ON CHURCH STREET, NEW YORK

GLASLO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

VSTANOVLJENA LETA 1898.

GLAVNI URAD N.Y., MINN.

INKORPORIRANA LETA 1908

Glavni urednik:

Prodavnik: EUDOLF PERDAN, 932 E. 185th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 108, Pearl Avenue, Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BEZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neplaćenih članova: JOHN MOVERN, 624 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:

Dr. JOE. F. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Naširoki odbor:

MAX KERŽIŠNIK, Box 572, Rock Springs, Wyo.
MOHAR MLADIĆ, 2903 So. Lawrence Ave., Chicago, Ill.
FRANK ŠKRABEC, 4822 Washington St., Denver, Colo.

Pomoćni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Box 178, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravstveni odbor:

VALENTIN PIRO, 819 Meadow Ave., Rockdale, Ill.
PAULINE ERMENO, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARCO, 708 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "GLAS NARODA".

Vse stvari, tiskanje se uradnih sadov kakor tudi denarna polnjava naj se pošilja na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnice priprema naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom na oblišan pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se oglasi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrne na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Iz urada vrhovnega zdravnika J. S. K. J.

OTROCI

Tekom poletnih počitnic je treba paziti na vaše otroke. Če potrebuje zdravniške pomoči, je sedaj najboljša prilika za to. Če so njihovi zobje slabi, jih pošiljajte tekom počitnic k zobozdravniku. Vse slabe zobe naj se odstrani, vse nagnjene je pa treba popraviti. Zobe je treba sedaj zdraviti, pa boste prihranili marsikateri dolar in otroci bodo veliko bolj zdravi. Nekateremu se to čudno zdi. Mislijo, kakaj bi hodil otrok k zobozdravniku, če ga zob ne boli. Toda ravno ta čas je pripraven. Ali vas je že kdaj ponoči bolel zob? Kaj bi dali, da bi ga ne imeli? Več dolarjev bi radi dali, toda zdravnik spi in se ne briga za vaše bolečine. Da se iznebite takih napadov, bodite sedaj pozorni. Otroci morajo imeti dobre zobe, da pravilno prežvečijo hrano, da jo zamore potem želodce pravilno prebavljati. Neprebava je vzrok velikih bolezni in večkrat je treba operacije.

Nekateri otroke grlo boli. Morda imajo nabrekli vrata žleze. Morda spe z odprtimi ustmi. Ali pa ne slišijo dobro, ne sopejo pravilno. V vseh teh slučajih vprašajte zdravnika za svet. Če je otrokovo grlo zdravo, ga zaščitite pred srčnimi boleznimi, pred revmatizmom itd. Vi dobro veste, kaj pomenijo te bolezni. Če so žleze bolne, jih je treba izrezati.

Poletni čas je najboljši čas za ta popravila. Vašemu otroku ni treba zamujati šole in se bo lažje pripravil na prihodnje šolsko leto. Najprimernejši prostor za odpravo žlez je bolnišnica. Če ni nobenih drugih komplikacij, bo otrok ležal dva ali tri dni, pa bo zdrav.

Dr. Joseph Grahek,

843 East Ohio Street, N. S. Pittsburgh, Pa.

IMENA IN NASLOVI KRAJEVNIH ORGANIZATORJEV.

Prva številka znači številko društva, potem je ime in naslov.

1. Joseph A. Mertel, Box 278, Ely, Minn.
2. Frank Erethull, Jr., Box 271, Ely, Minn.
3. John Pelko, 1216 — 7th St., La Salle, Ill.
4. John Demshar, Box 237, Burdine, Pa.
5. John Dragovan, Box 663, Soudan, Minn.
6. Matt Ostanek, 1637 E. 29th St. Lorain, O.
7. John D. Zunich, 4098 E. Cone St. Calumet, Mich.
8. Michael Mravenec, 1454 So. 17th St. Omaha, Neb.
9. Vincenc Arh, 1 Rickenbach St. N. S. Pittsburgh, Pa.
10. Frank Zabkar, Box 104, Hostetter, Pa.
11. Michael Nemanich, Box 157, Crockett, Cal.
12. Philip Sterle, 738 Moffat Ave., Pueblo, Colo.
13. Louis Taucher, Box 835, Rock Springs, Wyo.
14. John Kumse, 1735 E. 33rd St. Lorain, O.
15. Louis Vesel, Box 592, Gilbert, Minn.
16. Joseph Shraj, 4732 Sherman St. Denver, Colo.
17. Anthony Motz, 9641 Ave. M. So. Chicago, Ill.
18. Louis Govže, 613 Adams Ave. Eveleth, Minn.
19. Joseph Pogačar, 5307 Berlin Alley, Pittsburgh, Pa.
20. Z. A. Arko, Box 172, Diamondville, Wyo.
21. John Jamšek, Box 126, Sublet, Wyo.
22. Louis Tolar, Box 242, Imperial, Pa.
23. Frank Pucelj, 223 W. Poplar St. Chisholm, Minn.
24. Martin Hudale, 1615 Ridge Ave., N. Braddock, Pa.
25. G. J. Porenta, Box 176, Black Diamond, Wash.
26. Frank Schiffrar, Box 122, Unity, Pa.
27. Andrew Malovrh, Box 151, Lloydell, Pa.
28. John Brezovec, Box 126, Conemaugh, Pa.
29. Frank Zorich, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.
30. Ivan Culig, 1217 Abriendo Ave., Pueblo, Colo.
31. Anton Cop, Box 440, Roslyn, Wash.
32. Anton Kosoglav, Box 144, Claridge, Pa.
33. Anton Brelich, 477 E. Martin St. East Palestine, O.
34. Pribož Knafelc, 1102 Bohmen Ave., Pueblo, Colo.
35. Frank Percich, Box 327, East Helena, Mont.
36. Anton Okolish, 218 Liberty Ave., Barborton, O.
37. Louis Kamlane, 732 N. Varman Ave., Indianapolis, Ind.
38. Frank Lovshin, Box 379, Aspen, Colo.
39. Frank Kovich, 214 North 5th St. Kansas City, Kans.
40. Jakob Slabich, 242 Hopkins St., Brooklyn, N. Y.
41. Joseph Kastelic, R. F. D. 7, Box 20, Murray, Utah.
42. Louis Kozlevchar, Box 969, West Mineral, Kans.
43. Frank Dobnik, 29 Danube St. Little Falls, N. Y.
44. Joseph Smolz, 114 West Sellers St. Hibbing, Minn.
45. Martin Prah, Box 87, Lemont Furnace, Pa.
46. Joe Martinsek, Box 125, Export, Pa.
47. Ludvig Champa, Washoe, Mont.
48. Martin Goyednik, Box 307, Chisholm, Minn.
49. John Pezdire, 343 N. River St. Reading, Pa.

64. Peter Klobochur, Box 32, Baltic, Mich.
65. John Kren, 605 Chicago St. Joliet, Ill.
66. Andrew Matko, Box 1203, Monessen, Pa.
67. Frank Erpic, Box 301, Thomas, W. Va.
68. John Zvezich, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
69. Frank Rupert, 690 E. 159th St. Collinwood, O.
70. John Eržen, Taylor, Wash.
71. John Koprivšek, Box 214, Meadow Lands, Pa.
72. John Koblar, Box 225, Oregon City, Ore.
73. Louis Fink, R. F. D. 7, Box 41, Greensburg, Pa.
74. Jacob Evans, 611 W. 2nd St. Salida, Colo.
75. Martin Jurkas, 545 Aurora Ave., Aurora, Ill.
76. Matt Karcich, 1011 Lincoln Ave., Trinidad, Colo.
77. John Petrich, Box 238, Aurora, Minn.
78. Dominik Sadar, Box 252, Midvale, Utah.
79. Michael Graborjan, 2834 Lyon St. St. Louis, Mo.
80. George Zobe, Box 14, Klein, Mont.
81. Karl Strnisha, 114 Miller St. Gowanda, N. Y.
82. Valentine Orehek, 183 Maujer St., Brooklyn, N. Y.
83. John Shetina, 800 Moen Ave., Rockdale, Ill.
84. Anton Kobal, 1022 Jackson St. North Chicago, Ill.
85. Frank Podmilkak, Box 222, Moon Run, Pa.
86. John Kalcich, Box 61, Lowville, W. Va.
87. Frank Wodenik, Box 45, Strong, Colo.
88. Anna Pierce, 68 E. 157th St. Cleveland, O.
89. Joseph Blish, 1944 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
90. John Malarich, 1600 E. 2nd St. Butte, Mont.
91. Leopold Jeran, Box 487, Davis, W. Va.
92. Frank Lovshin, 310½ W. 4th St. Duluth, Minn.
93. Anton Nagode, Box 2½, Avon Park, Girard, O.
94. Anton Lunder, Box 151, Keewatin, Minn.
95. Frank Bojtz, Box 112, McKinley, Minn.
96. Math Jamnik, 525 W. 2nd St. Leadville, Colo.
97. Anton Kochevar, Box 423, Hibbing, Minn.
98. John Grahek, Box 609, Ely, Minn.
99. Alexander Skerij, Box 256, Export, Pa.
100. John Shank, Box 14, Sartell, Minn.
101. Stefan Jenglich, Box 238, Cokedale, Colo.
102. Gertrude Mlakar, 140 Bural St. Aurora, Ill.
103. Mary Koschak, Box 307, Ely, Minn.
104. Jernej Intihar, Box 12, Dodson, Md.
105. Frank Farenchak, Box 122, Homer City, Pa.
106. John Merhar, Box 294, Ironton, Minn.
107. Pauline Ermene, 539 — 3rd St. La Salle, Ill.
108. John Telban, Box 174, Iselin, Pa.
109. Joseph Glass, Box 48, New Derry, Pa.
110. Frank S. Germ, 62 N. 11th St. Kenmore, O.
111. Anton Chernich, 9721 McCuen St., New Duluth, Minn.
112. Frances Koschak, Box 920, Ely, Minnesota.
113. Ignac Benke, Box 412, DePue, Ill.
114. John Ponikvar, 3309 — 4th Ave., N. Great Falls, Mont.
115. Leo Karnienik, Box 175, Euclid, Ohio.
116. Frances Luzar, General Delivery, Gilbert, Minn.

Dobra organizacija.

Dobra organizacija je največji blagoslov članstva. K nji se za- tekaajo člani v zadevah potrebe, in njihovi otroci v slučaju največje nesreče. Poglaviti namen vsake organizacije mora biti skrb za članstvo. V slučaju slabe blagajne je treba velikih žrtev. Preprirov ne sme biti nobenih. Kjer o prepri, se sila cepi. Skrb za članstvo je ogromno delo. Glavni uradniki imajo s tem težavo dela. Če se pe- čajo še s kako drugo stvarjo, se njihova energija cepi v dve smeri. Glavni uradnik podporne organizacije je lahko tega ali onega poli- tičnega prepričanja. Ž njim se pa ne sme javno ponasati ter bobnati obenj, v prvi zato, ker nima časa, drugi mu pa mora biti delo pri organizaciji vzvišeno nad vsem političarjenjem. Glavni odbornik, ki hoče imeti v politiki prvo besedo, je slab glavni odbornik in se slab- ši politik. Člani lahko politizirajo in hodijo v cerkev kot jim je milo in drugo. S politiziranjem in molitvijo pa ne morejo izpolniti svojih dolžnosti napram svoji organizaciji. Izpolnejo jih šele tedaj, ko do- pičice vpoštevajo pravila in redno poravnava vse svoje obveznosti. V slučaju bolezni ne bo pomagala niti politika niti duhovni gospod. Pomagala bosta organizacija in zdravnik, ki bo plačan iz dobljene podpore. V dobri podporni organizaciji nima niti politika niti versko prepričanje nobenega prostora. Vse naj se točno drži svojih meja: organizacija svojih, politika svojih in vera svojih, pa bo za vse prav in za nikogar narobe.

Politikani imajo vroče glave in trde pesti. Glavni uradniki dobre organizacije imajo po zdravo pamet. Ko se zberejo k glavnemu posve- tovanju, se trezno posvetujejo, ngibajo in nganjajo. Kaka politična debata jim niti na misel ne pride, še manj pa, da bi svoje politične nazore s pestjo utemeljevali kot si jih pred kratkim utemeljevali, pa slabo utemeljili, pri neki drugi slovenski organizaciji.

Članstvo JSKJ si lahko čestita, ker pripada tej organizaciji — JSKJ ima domala vse one lastnosti, katere smo zgoraj navedli o dobri organizaciji. Kar še ni popolnega, se bo pa kmalu izpopolnilo, saj je za en napredek navdušen vsak posameznik, in glavni urad posluje točno kot ura.

JSKJ vam je lahko za vzgled, kako lahko napreduje organiza- cija, če ni politike v nji. V vseh ozihrh samostojna, se bo povspela do skrajne samostojnosti. In če je kdaj kaj govora o združitvi, stavi- jeme in točne pogoje, veljavne za vso nadaljno bodočnost, od kate- rih ne bo popustila niti za las.

Urednik.

Petnajstletnica društva sv. Jurija št. 61 J. S. K. J.

Petnajst let je preteklo dne 22. aprila, od kar se je zbrala peči- čeče članke: predsednik John Ja- cica mož v Readingu z namenom, klevič, podpredsednik Peter Čer- ustanoviti društvo. Ta namen je bilo postati dejstvo; društvo je bilo ustanovljeno in lepo raslo. Pri pr- vem sestanku se je vpisalo 33 čla- nov, od katerih se je obiralo po \$2.00 pristopnine. Seveda, eni so bili mnenja, da bi bilo društvo sa- mostojno, drugi so bili mnenja, da se priklapi k eni ali drugi or- ganizaciji, katere so takrat že po- slovali. Takoj na tem prvem se- skenjenju, da se da tiskati 100 pla- činah knjižice in obenem je dru- štvo sprejelo svoja (društvena) pravila, katere so natisnjena v teh knjižicah še danes. Na tej seji se je večina članov izrekla, da naj pristopi društvo k JSKJ. Na tej seji je prišlo do velikega nespo- razuma, posebej ko se je ugibalo, kakšno ime naj bi društvo imelo; seve, vsak je hotel vsiliti svoje ime. Ko se je predlagalo, da naj bi bilo ime sv. Jurij, so nekateri temu oporekali, češ, da je to gr- do ime. Večina je zmagała, in ime je bilo Jurij. Kakor znamo, je vsak začel težak, posebno pri dru- štvu. Nekateri se niso mogli spr- jazniti s tem ustrojem, nego so takoj odstopili. Meseca junija je bilo društvo sprejeto pod okrilje JSKJ, in s tem je poglala ena mladika v daljni izhod od sedeža Jednote. Hudi cikloni in viharji so jo poskušali zlomiti, toda ona se je ustrajno zibala ver rodi še danes izborni sad. Ko je bilo dru- štvo pod Jednotinim okriljem, je lepo napredovalo. Rajti pri vsaki seji je novo pristopilo po 5-6 članov. Dasi je vedno veliko čla- nov pristopilo v društvo, je bilo vedno toliko bolnikov, da blaga- na ni hotela rasti. Društvo je pri- rejalo piknike in razne veselice. Seve, da veselice niso prinesle ved- no dobrih dohodkov, vendar pa so imele te ptičredne velike moralen uspeh. Kmalu je društvo zaslove- lo po Readingu, in novi člani so trumoma pristopili. Prišlo je pa leto 1907, ki je bila huda doba za društva. Kakor znamo, je bila takrat splošna kriza po vsej Ame- riki. Člani niso nič delali in tako niso mogli plačevati svojih asse- meutov, društvo je zalagalo zanje, dokler je moglo, ko pa ni več bi- lo moglo, je jih bilo veliko su- spendiranih. Eni so pozneje nazaj pristopili, ko so se delavske raz- mere izboljšale, eni so šli s trebu- hom za kruhom in tako je bilo društvo močno prizadeto. Ker pa za deževnim vremenom pride vse- lej solnce, so se tudi delavske raz- mere zasukale, in članstvo je za- čelo delovati, s tem pa se je tudi napredek našega društva zasukal. Članstvo je nazaj pristopalo in pristopali so novi člani, nakar se je začelo zopet novo živahno živ- ljenje. Tedanji odborniki so se trudili na vsa mogoča načina, da se blagajna povzdigne kolikor mo- goče, kajti bolnikov je bilo čim- dalje več, tako da večkrat je bilo treba poseči po zadnji cent v bla- gajni. Prirejalo se je piknike, ve- selice, žrebanja, tako da je bla- gajna začela lepo rasti. Kakor je razvidno iz finančnih knjig, je vsaki mesec prišlo čistega dobič- ka po \$100. Meseca avgusta leta 1911, je drlivo priredilo iz- let na kake štiri milje oddaljeni prostor in tana je imelo svoj pik- nik. Pričakovalo se je velikih us- peshov od tega piknika, toda, žal, da se je vse drugače izteklo. Ved- no se najde tudi nasprotinikov pri taki prireditvi, pa jih ni niti tu manjkalo. Ko se je začelo najlep- še živahno zabavanje, je bilo dru- štvo ovačeno, da prodaja pivo brez dovoljenja. Prišli so "može" postavte" ter jim prekržali načr- te. Vsi tedanji odborniki so bili odvedeni v zapore, in to po kriv- di zlobnega jezika. Društvo je imelo takrat nekaj nad \$700 v blagajni, in plačati je moralo kaz- ni in za druge stvari okoli \$600, ko bi se bilo posrečilo takrat, sem prepričan, da društvo bi imelo danes svojo halo, v kateri bi lahko zborovalo. Kmalu za tem so bili zakoni v veljavi, da se ne sme pri- rehati nobenih piknikov, ne kake slične stvari, in društvo po ma- lenkosti prispelkih ne more priti do kaj boljšega. Začetek je bil težak, a vendar je društvo vr- žilo svojo nalogo, kakor jo vrši še danes. Geslo društva je bilo in je še danes, da se pomaga sirotam v bolezni in pomaga sirotam v bo- lezni in potrebi. Dokaz je temu, da je društvo sklenilo vsakemu

članu pomagati, ko se nahaja v breščelju, da ga za vsako stvar ne suspendira, ker se nahajamo v denarnih stiskah v tej krizi. To geslo je najtežje, ali vendar dru- štvo stoji na tem stališču, da kdor je dober član v dobrih časih, želi biti i v slabih.

Ob porodu je društvo imelo 33 članov, danes jih šteje 66 čla- nov in 75 otrok. Skupno število 141. Ko bi bilo stalo delo, in ko bi las ne obiskovala "tetka" kri- za, sem prepričan, da bi društvo štelo danes nad 200 članov samo odraslega oddelka. Certifikati društvene številke povedo, (zapo- rodna številka), da ima zadnji pristopili član št. 247. Društvo je v svojem 15-letnem obstanku marsikaj dobrega storilo za svoje člane, kajti še predno je Jednota začela podporo dajati, je društvo izplačalo svojim članom podpore nad \$1042.88. V teku 15. let smo imeli šest smrtih, slučajev pri društvu: prvi sobrat je umrl John Jakofčič, vzrok smrti jetika, za- varovan je bil za \$1000. Drugi je John Križe, vzrok smrti jetika, za- varovan za \$1000. Tretji je John Matežič, vzrok smrti jetika, za- varovan za \$1000. Četrta je sestra, Frančiška Jaklič, vzrok smrti in- fluenca, zavarovana za \$500. Šesta je bila sestra Marija Francol, čla- nice otročjega oddelka vzrok smr- ti opeklene. Sedmi član Blaž Čer- nič je bil bojan za jetiko, ter si je zaželel, da bi šel v staro do- mo, in mu je Jednota izpla- čala odpravnino. Po nekaj mese- cih je v stari domovini umrl. Ob petnajstletnici društva se spomi- njamo še njih ki jih krije hladna zemlja, njih dobra dela pa so ak- tivna v naših knjigah in pa v na- ših sreih. Veliko se jih je podalo v staro domovino še pred izbru- hom svetovne vojne. Ti so šli ve- činoma na svojo lastno škodo, kajti eni že davno počivajo v več- nem miru ker so bili primorani vo- jevat se za Avstrijo.

Toraj doba 15 let je dolga, ake pa zopet mislimo drugače, kratka. V dobi teh let se je marsi- kaj izpremenilo. Ako bi o vseh okolniščinah razmišljali, bi to vze- lo preveč prostora, obenem bi se zavleklo predač. Začetno poslo- vanje društva se jako razlikuje od sedanjega, in to je dokazano, da ljudstvo spregleduje.

Veliko je razlogov, ki me vodi- jo, da priporočam da pridno pri- stopajte k društvu sv. Jurija J. S. K. J., katero stoji danes na stališču pravičnosti, za vsakega člana, da lahko svobodno deluje po svojem lastnem prepričanju. Temu je tudi dokaz, ker deluje- mo zdaj tukaj živeči rojaki bolj roko v roki kot smo pa nekdanj. Danes šteje društvo lepo število članstva in da bo to število še rastle, kar nam pričajo novi pro- silci za vstop. Ako pa hočemo, da proslavimo naše društvo ob pet- najstletnici obstanka, moramo agitirati za nove člane. Vsak naj v zvezi naprej to, da pridobi za mesec junij vsaj enega novega člana, Cenjeni sobratje društva sv. Jurija, društvo je naše, in ko- likor bolj bodemo agitali zanje, tem večje koristi bomo imeli. Da- nes so prišli časi, da ni izbire pri- tem. Vsak je dobro došel, da je zdrav, in brez telesnih napak. Da- nes se več ne oziramo na kako prepričanje, kajti vsako prepri- čanje je potrebno spoštovanja. Danes se gre le na to, da vsak spolnuje pravila, katere so izde- lana od večine članstva. Ti uspe- hi niso prišli sami od sebe, vsak izmed nas se je moral žrtvovati finančno in dejansko. Pozabljeni pa je vse, pozabljen je ves napor, pozabljeno vse, kar je finančnih žrtev. Vse nakdanje naše težkoče je zastirala nepredorna megla, kot da niso nikdar nastale; nasproti tej megli pa stoji naša jasna in čista vest, da smo nekaj dosegli, da imamo nekaj, s čemur se lahko ponajamo, in to je naše društvo. Delujmo za uspeh nadalje! Stori-

RAČUN med društvi in Jednoto

za mesec April 1921.

Štev. društ.	Dohodki.	Izdatki.
1	\$ 519.33	\$ 210.00
2	464.53	333.00
3	159.19	85.00
4	140.97	99.00
5	171.03	99.00
6	136.87	
9	529.23	491.00
11	89.28	
12	241.92	124.00
13	197.17	
14	87.03	13.00
15	195.74	684.00
16	241.83	149.00
18	491.34	43.00
19	318.11	128.00
20	270.62	108.00
21	208.66	101.00
22	205.09	49.00
25	418.43	172.00
26	230.23	39.00
27	110.00	37.00
28	110.00	37.00
29	71.83	24.00
30	214.47	99.00
31	466.67	9.00
32	235.26	21.00
33	156.42	20.00
34	229.30	
35	176.88	16.00
36	553.83	302.00
37	952.66	89.33
38	110.72	
39	285.81	75.00
40	254.38	500.00
41	81.57	
42	231.01	142.66
43	101.42	9.00
44	182.37	23.00
45	332.59	12.00
47	161.08	19.00
50	99.69	
51	60.92	145.00
52	166.71	82.00
53	284.48	299.00
54	80.87	
55	—	114.00
57	129.25	65.00
58	172.82	10.00
60	105.81	53.00
61	143.05	33.00
64	54.69	
66	192.21	48.00
68	121.11	
69	91.05	
70	172.95	28.00
71	315.70	75.00
72	49.25	19.33
73	146.08	574.00
76	81.19	105.00
77	151.76	68.00
78	203.75	19.00
79	41.36	
81	87.26	53.00
82	—	70.00
83	40.27	
84	150.01	
85	310.45	
86	82.33	1000.00
87	76.88	56.00
88	142.75	36.00
89	121.52	
90	46.54	11.00
92	109.22	10.00
94	306.20	106.33
99	103.51	
100	54.11	
101	109.59	
103	163.25	82.00
104	78.90	46.00
105	128.84	40.00
106	87.07	
107	31.19	
108	114.59	25.33
109	73.20	62.00
110	237.11	100.00
111	100.16	
112	66.39	
114	276.52	1028.00
116	119.53	106.00
117	43.97	20.00
118	26.42	
119	42.89	
120	112.35	30.00
121	60.73	62.00
122	238.41	173.00
123	53.85	
124	80.63	
125	98.79	98.00
126	52.32	17.00
127	64.55	
128	168.16	46.00
129	90.26	
130	29.76	
131	35.42	20.00
132	74.72	
133	57.59	

\$17873.88 \$10016.32

Joseph Fisher, gl. tajnik.

mo vse v naši moči, da bo bodo- čnost naša, napredek našega dru- štva še večji, popolnejši, ter da bomo praznovanje dvajsetlet

Dopisi.

Chicago, Ill. I resnici na ljubo pripoznam, da to kakor povsod, tako so tudi v škoduje ugledu naše JSKJ. Bili Chicago delavske razmere precej so tudi taki, ki so naravnost hvalslabe, ali kljub temu razna družva prireduje različne zabave.

Društvo Zvon št. 70 JSKJ. priredi spomladansko veselico v nedeljo 29. maja v Max's Grove na 22. St. in 61. Court v Cicero, Ill. Ker je to prvi piknik v letošnjem letu, vabi društvo Zvon vsa slavna društva iz Chicago in okolice, gotovo nobeden ne pristopi k J. kakor tudi posamezne rojake, da ne posejijo omenjeni dan v prijaznem parku. Igrala bo izvrstna godba: za suha grla, lažne želode, če in razne druge zabave bo najboljše preskrbljeno.

Ker se člani društva Zvon vsakemu vabilu v običnem številu odzovejo in skušajo po najboljši moči pomagati do njih blaginje, JSKJ., pa gotovo ne bo pristopil, zato tudi društvo Zvon vabi društva in posamezne rojake, da se v običnem številu vdeležijo piknika dne 29. maja. Začetek ob 2. uri popoldne. Kegljišče odprto; kegljalo se bo za dobiček. Vstopnice 35¢ v predprodaji, na parku 50¢. Prilite v obilnem številu. Žal ne bo nobenemu.

Na pikniku bo dovolj jancev (kozlov) na razaju pečenih.

Član društva Zvon.

Reliance, Wyo.

Gotovo je veselilo vsakega dobrega člana naše slavne JSKJ., ko je videl lep napredek v članstvu in tudi pri blaginji izza zadnje konvencije, oziroma odkar so v veljavi sedanja pravila. Če vpoštevamo sedanje razmere, smo prav lahko zadovoljni, in če bomo tudi v bodoče složno delovali, je nam napredek in obstoj Jednote zagotovljen.

Pa zopet so pričeli od gotove strani bogati članstvo s ponesrečenim zbiranjem. Koliko se je že pisalo in ukrepalo o tem in koliko stroškov imamo že, uspeha pa, mišlim, nobenega. Jaz tudi ne verujem, da ga bomo kdaj imeli, ker medtem, ko se je pri naši Jednoti delovalo za pošteno združbo, delajo pri drugi Jednoti pod krinko združenja za pridružitve. Zatorej jaz mislim, da to prej škoduje kot pa koristi naši Jednoti, ker se od naše strani toliko sili k temu. Kdor je čital vse dopise zadnja štiri leta v našem glasilu, tikač se združenja, mora

Naznanila.

Barberton, Ohio. Naznanja se članom in članicam društva sv. Martina št. 44 JSKJ. v Barbertonu, da se bo drugi mesec (junij) pobirala posebna naklada po en dolar od vsakega člana in članice, kateri je zavarovan tudi za bolniško podporo, in po 50 centov od članice, katere so zavarovane samo za smrtnino. Od članov in članic, kateri so pristopili k društvu po meseu januarja letos, se bo pobirala sorazmerno manjša naklada ter nobena od tistih, kateri so pristopili ta mesec (maj).

Od novega leta je pristopilo v našo družbo skupaj 24 članov in članice, kar je vsakakor lepo število. Bratje in sestre! Nagovarjajte rojake in rojakinje, kadar morete, da pristopijo v našo družbo, za kar boste tudi prejeli nagrado od Jednote.

Dalje prosim vse članice našega društva, da naj obiščejo sestro Mrs. Kramar, katera se sedaj nahaja v Citizens Hospitalu, kadar jim čas pripušča. Vpoštevajte pa naj se, da jaz ne morem vedeti, bode-li omenjena sestra še v bolnišnici taktat, ko to pride v tisk, ali ne.

A. Okoliš, tajnik.

Sheboygan, Wis.

Cenjeni so bratje in sestre društva sv. Janeza Krstnika št. 82 JSKJ., veče me dolžnost kot tajnika, da vas še enkrat opozorim, da se malo bolj zanimajte za društvene seje, posebno pa bolniški odbor. Vse članice, kateri ste v bližini, prosim, da plačujete bolj redno assement, da ne bo tajnik moral vsak mesec opozarjati ter prositi, da plačate. To ni moja dolžnost; to je dolžnost vsakega člana, da plača svoj assement. Res je, da imamo nekaj članov, ki to ne redno plačujejo, ali to ne zadostuje, ker vsak zase plača. Resnica je, da so takaj delavske razmere bolj slabe, ker se bolj ali manj dela, ali prosim vsakega posameznika, da se pridruži našemu društvu.

čo, plesateljine in za pečenje kozlov (jancev).

Prijazno vabim v imenu društva vsa društva in rojake iz Chicago in okolice, da naj pridejo na piknik, ki se bo vršil na 22. St. in 61. Court v Cicero, Ill., v nedeljo 29. maja. Navsvidenje!

Wm. B. Laurich, tajnik.

Zahvala.

Little Falls, N. Y.

V imenu društva sv. Jožefa št. 53 JSKJ. v Little Falls izrekam tempotom iskreno zahvalo vsem igralcem in igralkam za vaš trud in delo, katerega ste imeli s priditvijo igre.

Igra se je končala s popolnim zadovoljstvom občinstva, za kar gre vsa čast našim izbornim igralcem in igralkam; posebno priznanje zasluži rojak Anton Prijatelj, ki je preskrbel vse potrebno za izvršitev te igre.

Hvala tudi vam, cenjeni rojaki in rojakinje, za mnogostevilno vdeležbo. Ideja in želja prerokov se torej ni vresničila. Odzvali ste našemu vabilu ter s tem pokazali, da ste ljubitelji slovenskih predstav ter da vam je dobrobit in napredek društva pri srcu. Tako je prav. Delujmo složno, bodimo torej bratje in sestre ne le po krvi in jeziku, ampak tudi po dejanju.

Se enkrat hvala vsem, ki ste storili v kakršnekoli oziru kaj koristnega za društvo.

Vam igralcem in igralkam pa ključem: Naprej z vašim započetim delom, tako da pam bo prilika vas v kratkem zopet videti!

Za društvo sv. Jožefa št. 53:

Ivan Purnat, tajnik.

WSS WSS WSS WSS WSS WSS

RAČUN
MLADINSKEGA ODDELKA

za mesec april 1921.

Štev. društ.	Dohodki.	Izdatki.
1	31.05	
2	12.85	
3	2.40	
4	2.85	
5	.90	
6	5.25	
7	2.53	
8	3.30	
9	10.05	
10	12.00	
11	17.30	
12	10.80	
13	10.05	
14	8.25	
15	2.85	
16	9.45	
17	.75	
18	.45	
19	17.70	
20	8.35	
21	4.35	
22	3.15	
23	7.90	
24	3.90	
25	26.25	
26	24.30	
27	14.13	
28	9.60	
29	4.80	
30	1.35	
31	1.20	
32	23.45	
33	6.90	
34	.60	
35	2.25	
36		
37	7.95	
38	3.60	
39	1.05	
40	11.25	
41	.15	
42	4.50	
43	7.05	
44	1.20	
45	8.05	
46	6.20	
47	4.35	
48	3.45	
49	1.35	
50	2.55	
51	2.70	
52		
53	6.00	
54	5.53	
55	1.05	
56	.45	
57	14.25	
58	8.10	
59	3.30	
60	3.75	
61	2.90	
62	7.25	
63	7.65	
64	.45	
65	10.80	
66	14.65	
67	8.40	
68	3.35	
69	1.68	
70	3.90	
71	10.90	
72	3.15	
73	3.30	
74	2.40	
75	3.15	
76	4.35	
77	2.85	
78		
79		
80		
81		
82		
83		
84		
85		
86		
87		
88		
89		
90		
91		
92		
93		
94		
95		
96		
97		
98		
99		
100		

5504.25 • 48.00

Joseph Plisker, gl. tajnik.

Skrivnost vodnjaka.

Spis: Hal Reed.

(Nadaljevanje.)

Pancho je medtem potegnil — Luisa na stran. Dolgo časa sta govorila med seboj ter pri tem metala sumljive poglede na sedeče ga trgovca. Slednji bi nama rad sledil, ko sva odšla s Everardom proti uradu, a Luis ga je takoj prijel za ovratnik, dočim je Pancho skočil na konja. Ko sva se ozrla nazaj, sva videla Pancho, — kako je v največjem diru jahal proti mestu. Luis pa je sedel pri vodnjaku, s karabinko preko kolena, dočim je sedel Don Gonzales malo preč od njega. Če mu je pustil strah še kaj razuma, je moral med tem brez dvoma priti do prepričanja, da bi bil denar morda vendar boljše naložbo v revoluciji, kot pa spodaj v temni luknji, kajti na eni strani je imel Luisa, z vedno pripravljeno karabinko, na drugi pa mrtvega kapetana.

V uradu sta naša gospa Everard in Charlie pričakovala s preplašenimi očmi. Manager je pomiril svojo ženo ter jo spremil nazaj v hišo. Kitajcu pa sem povedal jaz, da je odšel Pancho v mesto po ojačenje in spričo te novice je sin nebeskega kraljevstva takoj zbežal v svoje skrivališče v kuhinji.

Potekel je popoldan in pričelo se je mrčiti. Luis je še vedno sedel na svojem mestu ter stražil Gonzalesa in mrtvega kapetana. Manager je ostal pri svoji ženi in ni bil videti prav nič radoveden, kakšno mnenje imam jaz glede odzivanja v jutro. Kar pa se tiče mene samega, sem koprnel po tem da izvem njegovo mnenje glede žaloigre v vodnjaku ter glede načina, kako je našel banditski glav var svojo smrt.

Vsak večer ob osmih ali približno ob t. času, se je pripeljal na naše dvorišče Jose, naš poštar. — Bila je moja naloga odpreti poštno vrečo, sortirati vsebino, odpreti trgovska pisma in jih položiti na pisalno mizo managerja. Od Joseja smo poleg tega tudi izvedeli najnovejše novice iz mesta ter druge stvari, ki so se pripetile v okolici.

Onega večera je prinesel Jose cel svoj novic o ropanju revolucijonarjev po mestu ter sporočil razvnetega, da se je videlo v neposredni bližini mesta zvezne ali federalne čete, ki bodo prišle vsak trenutek v mesto ter rešile terorizirano prebivalstvo. Ves nestrpen, da sporočim te novice upravitelju, sem čakal nanj v uradu, kajti bila je njegova navada priti po večerji v urad ter pregledati korespondenco.

Postalo je že zelo pozno, a nje ga ni bilo in vsled tega sem sklenil iti v njegovo hišo ter mu sporočiti veselo novico. Komaj sem zapustil urad, ko me je ustavil strel iz puške. Instinktivno sem se obrnil ter pričel hiteti v smeri proti vodnjaku. Potem, ko sem prehodil par korakov v temi, sem spoznal bedastoč svojega počenjanja ter se ustavil, da prisluškujem. Ali se je vrnil Pancho z nadaljnimi banditi? Ko sem tako stal ter razmišljal, sem čul glas Everarda, ki je prihajal iz teme:

— Reed, ali ste čuli strel? Prinesite svetilko in šla bova k vodnjaku.

S svetilko v moji roki sva odšla po obronku navzdol. Kmalu pa sva čula klice v temi pred seboj. Predno sva dospela do vodnjaka, sta nama prihitela nasproti bandit in njegov jetnik.

Iz čudnih besed, ki sta jih govorila, sva spoznala, da sta videla spodaj v vodnjaku "hudiča" z zelenimi očmi.

Kot kažejo vsa znamenja sta se pričela Luis in trgovca na svojo lastno pest pogajati glede onih desetstisoč pesov, ki so izginili v vodnjaku. Brez dvoma se je bandit naveličal čakati na povratek.

Naznanilo.

East Helena, Mont.

Vsem članom društva sv. Alojzija št. 43 JSKJ. v East Helenu izrekam naznanja, da se prihodnje seje omenjenega društva vrše 17. vsakega meseca, ne pa 15., kot je bilo doslej. Vzrok spremembe je, da se bo lahko vdeležijo seje več članov oziroma uradnikov, kar dosega, da bile seje bolj slabo obiskane. Zato se prosim člana, da se bolj redno vdeležujejo društvenih sej, ker je upati, da bo bolj napredok. Bratje, vi na sejo 17. junija!

Z bratskim pozdravom
Frank Perich, tajnik.
(2x 26 — 5 & 2 — 6)

Pancho. Lahko pa je tudi mogoče, da ga je premeteni trgovec pregovoril, da naj sama dvigneta zaklad ter ga razdelita med seboj. Na vsak način pa sta privezala na vrh težak kamen ter ga spustila v vodnjak, prav do dna. Kamen se je premikal prosto navzdol in s tem je bila ovržena teorija Pancha, da so stene vodnjaka popustile in nibile glavarja. Komaj je prispel kamen do dna, se je pričela vrvmno gibanje semintja. Radovednost in želja po razrešitvi tega problema je bila toliko velika, da sta se odpravila na vrh vodnjaka. Vstajala sta v strahu in bandit ter trgovec sta pričela vleči za vrvi. Slednja je prihajala navzgor zelo lahko, čeprav je bila teža na skritem koncu zelo povečana ter se je vrvi neprestano gibala v njih rokah, prav kot se ziblje vrvice, s katero je človek ujel ribo.

To čudno in zagonetno gibanje vrvi je tako delovalo na živce obeh, da sta naenkrat oba izpustila vrvi, ki je padla s kamnom vred nazaj v globino. S kamnom vred pa je padla nazaj v vodnjak tudi zagonetna stvar, ki se je tako obupno borila, da nje iz svoje ječe.

Nato pa sta oba pritrdila konce vrvi, ki jima je ostal zunaj, na neki grm ter čakala, ozirajoča se proti robu vodnjaka. Luis je držal karabinko v svojih rokah. — Če sta mislila, da je padec petdesetih čevljev ubil skrivnostno stvar, sta se zelo motila. Vrv se je zopet pričela skrivnostno gibati in grm se je pričel zvijati pod njeno težo. Nekaj je brez dvoma plezalo od spodaj navzgor.

Naenkrat, iz teme, pa je padlo na oba par zelenih oči, blestečih kot živ ogenj. Te oči so izgledale, kot da plavajo v smradljivem zraku, ki je prihajal iz vodnjaka, brez vsake vidne telesne opore. — Oči so začele od velikosti male svetilke in takrat je preplašeni Luis sprožil svojo puško.

Edini odgovor Everarda na tako strašno povest je bil obstoj v nerazločnem mrmanju. Posvetili smo s svetilko preko vodnjaka, a nismo videli ničesar drugega kot vrvi. Otiral sem vrvi ter videl, da ni več živa. Potegnili smo jo navzgor. Na drugem koncu se je nahajal blaten kamen — in nič drugega.

Kako krasen in čist je bil razgled skozi moje okno naslednjega jutra!

Ko sem se skopal in preoblekel sem bil skoro prepričan, da je bila žaloigra včerajšnjega dne le sen. Tam zunaj, na vrtu, pa je še vedno stal vodnjak, obdan od belelega kamenja. In ona temna oblika nekoliko na strani?

— Senjor tajnik! — je zaklical neki glas spodaj.

Pohitel sem navzdol ter našel pred vrati kuhinje don Gonzalesa, lačnega, v pričakovanju jututrnika.

— Hvala Bogu, odšel je, — me je pozdravil Gonzales. — Odšel je ta lopov! Pravi, da so zvezni vojaki v Mazapila. Jaz sem varen, gospod. Moj denar je rešen.

— Kje ste prebili noč? — sem ga vprašal. — Gotovo ne pri vodnjaku.

— Ne, gospod. Senjor Everard mi je ponudil posteljo, a bandit, ta zver, me ni hotel izpustiti. — Spala sva skupaj v hlevu. Ko sem se zbudil, ga ni bilo nikjer. — Izginil je.

Zastonj! CUDOVITA GODBA. Zastonj!

Najnovejša iznajdba.

Ura je postala slavna z rekordom svetovne glasbe.

Vi boste navdušeni, ko boste slišali tako godbo, skrivno v uri. Če boste to krasno godbo v vašem domu, vam ni treba trošiti denarja za godala kot so piano, fonograf, itd., kajti ta ura je tako napravljena, da bo nadomestila vsako godalo.

Igra melodije, zastavljeno od najslavnejših umetnikov in slišite jih, če uro navijete ter pritiskate na gumb. Igrala bo za vas na tak krasen način, da se boste vi in vaši prijatelji čudili. Ta ura igra eno akcijo dvajset minut te je popolnoma silila.

Za ura je iz solidne bronce ter je močno pozlačena s slatom. Njena zunanost jo dela bogatim ter je poleg tega okraske vaše sobe. Njeno v nemčiji napravljeno kolesje je tako, da bo vsa boljša kolesja, kot katerikoli ura. Godbeno kolesje je na dnu ure, kar omogoča delovanje brez vseh stisnjenj ter povračila, da daje od sebe čisto, sladko glasovno godbo.

Ta ura, ki je za vsakega tako velike vrednosti, ne kaže same časa, ampak je tudi godbeni instrument, ter je razstavljen na 25 let. Vredna je več kot dvajset dolarjev, dočim je naša cena za 26 dni samo \$4.00. Pomnite, da je ta ponudba samo za kratek čas, kajti pozneje bo stala ura \$25.00. SEDAJ NA DELO!

Ne pozabite denarja, ampak samo naplitis vaše ime in naziv ter nam pošljite nazaj \$ 50 centov v znakom za stroške. Za ura boste plačali, ko vam bo dostavljena na dom. Poskušajte jo deset dni. Če ne boste žnjo zadovoljni, nam jo pošljite in mi vam bomo vrnili denar. PRISTE DANES.

Union Sales Co. Dept. 52
673 W. Madison St., Chicago, Ill.

Da, izginil je, in z njim tudi moj najljubši poni.

Eno uro pozneje je prijel oddelek vladnih čet na veliko dvo-rišče naše rene. Vojaki so prišli iz Mazapila, vsi radostni radi svoje "zmage", nad vstaši, ki so že davno pobegnili.

Potem, ko so ohladili svoje ko-je s tem, da so jih vodili nekaj časa po dvorišču, so navadni vojaki planili v našo kantino, da se okrepčajo, dočim je Everard povabil častnike k sebi. Kaditi so neskončno dolge smodke ter pili žganje z odvažnostjo velikih generalov.

Ves dan so ti raztrgani branilci omahljive vlade častili rene s svojo navzočnostjo.

Proti večeru so truplo nesrečnega bandita odstranili in povelnik federalnih čet je pričel razmišljati, kako bi prišel do denarja trgovca.

Po mojih mislih, — je zupal Everard, — je stvar taka: — Tam spodaj mora biti Veliki medved.

— Medved? — smo se smejali mi.

Major, — to je bil namreč čin tega federalnega poveljnika, — je nato ukazal svojim ljudem, naj se odstranijo od vodnjaka. — Krog slednjega smo nato stvorili pozoren krog, obstoječ iz majorjevih tovarišev, Everarda, mene in Gonzalesa, dočim je major pojasnil na resen način:

Pred nekaj časa, gospodje, kot se mogoče spominjate, je zadela neka vstaška tolpa na pohodu na potujoč menčarijo. Vstajši so v svojo zabavo izpustili na prosto večino živali menčarije. Vsega se namreč lotijo, da preplasijo mirne ljudi. Velikega medveda, ki je bil v menčariji, niso videli nikdar več. Nekateri pravijo, da je pobegnil v gore. Jaz pa pravim, da je treba pogledati navzdol v vodnjak.

Najbližje stojič so takoj skočili nazaj, kajti že so se bali, da bo padel medved po njih. Drugi pa so kričali:

— Da, major ima prav! Medved je spodaj. Žejen je bil. Skriti se je hotel. Lačen je bil ter prijel bandita. Skušal je pobegniti ter splezal po vrvi. Da, medved, — medved!

Po mojih mislih se je cela zbrana družba na tihem smejala majorju. Vrv, obtežena s kamnom, pa je še vedno ležala tam in vsi so se s strahom ozirali nanjo, kajti bali so se povelja, da morajo iti navzdol ter preiskati.

— Ognja! — je tedaj zaklical poveljnik. — Prinesite vse potreb

no za ogenj; spekli ga bomo.

Bučen smeh iz ust častnikov je pozdravil to povelje majorja. — Vojaki so se razpršili na vse strani ter pričeli znašati skupaj odpadke les, stare vreče, posode s petrolejem, — sploh vse, kar so videli ležati naokrog. Gonzalesu pa sem se moral na tihem smeja-ti. Čimvečji je postajal kup, temvečji je postajal njegov strah in končno se je približal kričecemu majorju ter mu pojasnil svoj položaj.

— Gospod general, če boste zažali medveda, boste požgali tudi moj denar.

— Proč, lopov! — je zakričal major. — Tvoj denar, praviš? — Naš predsednik potrebuje denarja. Rešili smo ti življenje in zahvali se zato vsem svetnikom, ti nevalečnik! Hej, ljudje, prinesite dve posodi!

Prinesli so dve železni posodi. Na manjšo je obrnil major svoj revolver. Obe posodi, kajti ena je bila na ta način preluknjana in druga cela, so napolnili z gorljivimi stvarmi, katere so polili s petrolejem. Vsakdo bi rad prižgal to stvar.

Mrak je padel na zemljo, ko so zažgali snov v posodah in plameni so se dvigali ter osvetljevali ta nepozabni prizor. Divji vojaki so plesali naokrog kot kake divjaki sredi pragozda. Njih častniki, — zbrani krog majorja, so čakali na povelje slednjega. Everard je stal poleg popolnoma mirne. Gonzales pa si je grizel prste ter izgledal tako srečen kot klavna žrtev.

Ko je ogenj v posodah dogorel, so naložili na žerjavico smolnate veje, ki so pričele pokati ter dajati od sebe gost dim. Celo posodo so nato hitro česili na improvizirano kljuko ter jo spustili z vrvi v vodnjak. Vrv so nato dvignili ter jo pritrdili na preluknjano posodo. Drugo posodo pa so pustili obeseno sredi vodnjaka ter pritrdili vrvi. Odprtino vodnjaka so nato pokrili z deskami in mokrimi vrečami in major je dal trem možem povelje, naj ostanejo tam ter stražijo. Nato pa se je obrnil proti Everardu ter rekel:

— Gospod, ko bo izšlo jutri zjutraj sonce, bomo na pohodu. Z vašim dovoljenjem bomo vzeli s seboj kožo velikega medveda.

— Vaša je, — se je smejal manager. — Ali nas hočete počastiti pri večerji?

(Dalje prihodnjič.)

ROJAKI. NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKEI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

DOCTOR LORENZ

EDINI SLOVENSKEGO GOVOREČI ZDRAVNIK
ŠPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI.

644 Penn Ave PITTSBURGH, PA.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vam morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnje pri ozdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, masulje in liase po telesu, bolezni v orlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezni v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlate žile, naduha itd.

Arabela.

Roman. Pisala Pavlina Pavlova.

(Nadaljevanje.)

Drugi dan, ravno ko je vrtnarica posodo od svojega borgega zapirka z mize pospravljala, stopi v kuhinjo Karpelesovka.

"Pej, kakšen duh je tukaj!" so bile njene prve besede. "Zakaj pa ni ne zračite, ve le nobe!"

"Oprostite, milostljiva gospa", izgovarja se v zadregi uboga žena in ji spoštljivo roko poljubi; "nisem se utegnila. — Pojdi, Lejček, in poljubi milostljivi gospe roko", nagovarja nato svojega petletnega fantička in medtem mu hitro z belim predpasnikom obriše mala ustea.

"Je že prav; boš pa drugi krat", brani se gospa. "Preveč si mi umazan, da bi dala tebi roko poljubiti. Kaj se pa godi z onim paglavcem, Roza? Ali ne vidiš, da ga hočejo muhe smesti?" nadaljuje kažoča z gnusom na spebega dojenčka v zibel, po čegar obrazu se je več muh shajalo. "Več čistote, Roza, več čistote je treba! Ali nimaš dovolj vode v hiši, da bi ga umivala?"

Roza stopi k zibel, zapodi muhe od deteta, potem pa z ruto zibel pogrne.

"Milostljiva gospa", opazuje nato osramočena, "počastili ste me danes nepričakovano zgodaj s svojo prijaznostjo. V jutro pa imam toliko dela, da pred deveto, deseto uro ne utegnem nikdar snaziti otroka."

"Ali menda misliš, da bom tebe dovoljenja prašala, kdaj smem priti?" odgovori Karpelesovka osorno. "Pridna hišna gospodinja mora imeti ob vsaki uri snažno hišo in otroke."

Roza vzdihuje skrivoma in gleda po strani na svileni oblačilo svoje gospodarice ter si misli pri tem: Tebi je že mogoče ob vsaki uri biti nalispani, ki imaš vedno služkinjo okoli sebe! A jaz moram najprej skrbeti za gospodarjevo živino in vrt in šele potem za dom in otroke.

"Ali mi veš povedati, Roza", prične Karpelesovka prijazneje, "za katero ubogo, bolno žensko skrbi gospodična Arabela?"

Roza se prvi trenutek ne more domisliti in odgovori odkritosrečno, da ničesar ne ve.

"Smoči, po deseti uri", nadaljuje gospa, "je prišla Arabela nazaj od nekod, menda iz bližine, ker je bila oblečena kakor doma, in s seboj je prinesla zavitek raztrganih oblek, da bi jih popravila, kakor mi je rekla."

Roza zbledi. Predobro je vedela, zdaj, čezgave so one obleke in katera bolno žensko obiskuje Arabela. Od strahu ni ne odgovori.

"Ali mi brž ne poveš?" sili jo Karpelesovka, ki je po njeni zmoženosti sodila, da mora Roza o tem nekaj vedeti.

Toda vrtnarica ne da bi odgovorila, začne se jokati.

"Menda vendar ne blaznice na podstrešju?" poprašuje dalje gospa neumno, a usta ji trepetajo in barve se izpreminjajo na licu.

"Da, blaznice!" pritrudi vrtnarica zamolklo med zobmi. "Toda jaz nisem izdala skrivnosti, katero ste mi zaupali. Gospodična Arabela je sama iztaknila to tajnost, ko je neki dan na podstrešju iskala nekaj ter čula blaznišni no vpitje. Potem je odločno zahtevala od mene, da jo moram voditi k nji. Ker mi je pa gospodična na Arabela sveto obetala, da ne bo iz njenih ust nihče zvedel, kdo biva na vašem podstrešju, vodila sem jo k nji. Menila sem, da je to vendar bolje, kakor pa da bi ona po drugem potu prišla do nje. Saj mi je znana tuda volja gospodične; a tudi njeno dobro srce mi je znano zdaj in jaz vem, da je ona prav vesela, da so njena gospe te tako človekoljubna in milosrdna, da skrbijo —"

"Molči!" pretrga Karpelesovka razdražena Rozino govorjenje, in v njeni sicer oholi znanosti se je zdaj pojavil neki strah in neka pobitost. "Čemu toliko čenčati? — Arabela ne sme več k blaznici. Si-li me razumela? — In da se to ne more zgoditi, bomo ji še danes dali drugo bivališče. — Bo di tih in ne govori, če te nikdo ne vpraša!" zavpije zdaj jezo nad vrtnarico malinrviš z roko po nji, da jo malo zadene, ko vidi, da hoče bojazljivo nekaj povedati.

"Hočem pa se prej s svojo gospodom soprogom posvetovati in potem ti šele dam na znanje najin sklep. Ali glej, da nikomur o tem

ne zineš; tem manj pa proti gospodični Arabeli, če ne —" Tu umolkne in pokaže ukazovalno z roko na vrata. "Upam, da me razumeš", pristavi odhajajoča. "Le eno besedo mi izgovori o tem proti komu, in v trenutku te dam s tvojo rodbino vred vreči na cesto!"

X.

Samuel se je dobivši materino pismo kmalu vrnil domu. Mati mu ni razložila vzroka, zakaj so ga poklicali nazaj. Omenila je samo, da se ji zdi potrebno, da živino v bližini svoje neveste; sicer se mu bo Arabela vedno bolj utujevala. Samuel pa je bil svojega povratka neizmerno vesel in ni dalje zahteval razjasnila.

Karpelesovka je sinu samo zahtevala zamolčala svoje strahove glede Arabelinega znanstva s profesorjem, ker se je vedno bolj prepričevala, da Samuel ljubi Arabelo, in tedaj ga ni hotela vznemirjati. Saj je vedela, da je jako ljubosumna npravi. Hotela je pa zato ostro prežati na vsako Arabelino dejanje, da celó vsa pisma, katera bo dobivala ali odpisila, hoče natanko nadzirati. Le v najhujšem slučaju je menila sinu odkriti svojo sumnjo.

Arabela je zadnje dni kakor sanjaje hodila okoli. Bila je videti trpeča in raztresena; govorila je malo in pri mizi se je jedva dotaknila jedil. Ko je namreč brž drugi dan, potem ko jo je bila telesa zaslačila povračujočo se od blaznice, šla zopet k nji na podstrešje, je našla njeno sobico prazno. Osumljena je obstala za trenutek kakor pribita pri vratih, potem pa se vsede na stol poleg prazne postelje in neizrekljivo bolest ji je polnila srce. Zdelo se ji je, kakor da je z blaznico izgubila svojo najboljšo prijateljico; čutila se je zapuščeno, nesrečno, kakor nikdar poprej. A še predno se je zavedela svoje bridke osupnenosti, počulo se ji je gorke solze blede lice.

Slutila je, da je blazna ženska vsled tetinega povelja izginila od ondi. Ah! in Bog ve, kako zdaj zopet ta revica trpi in kako po nji vzdihuje! Zakaj mi pa teta brani skrbeti za to nesrečnico, da je celo obiskovati ne bi smela? Tako si je mislila Arabela in ni se mogla ločiti od bome sobice, v kateri se je vedno tako zadovoljno in srečno čutila.

Skušala je potem z lepim in hudim po vrtnarici zvedeti za sedanjost bivališče blazne ženske; ali pri nji ni mogla nič več doseči. Ubogica se je bila tako prestrašila groženja gospe Karpelesovke, da si ni upala, kolikor je tudi spoštovala Arabelo, izpolniti ji želje, ali obetala ji je sveto, da hoče vse blaznici v polajšanje storiti.

To je bil tedaj glavni vzrok Arabeline pobitosti. Vendar pa je Arabela kmalu čutila, da se je te bolesti pridružila še druga, mnogo hujša. Neka nezadovoljnost jo je prevzela, da se ji je zdelo življenje neprenosljivo. Kadar je hodila na vrt, čutila je neskončno praznoto okoli sebe. Skakljanje in pevanje ptičkov ji je bilo zoperno; čvrčanje črčikov jo je dražilo; do dela in čitanja pa ni več imela veselja. Po cele ure je držala delo med rokami, ne da bi se ji prsti ganili, ali je pa gledala v odprto knjigo niti ene črke ne čitajoča. Sanjarski je zrla okoli sebe in se vedno čutila na jok razpoloženo, čustvo, katerega še do sedaj ni poznala.

Arabela si ni mogla tega tolmčiti. Kmalu potem pa začuti, da je njena ožostnost le predslutnja ljubezni. Ona zmedenost človeškega srca v prvih prikaznih ljubezni pa je stvar tako nežna in vzvišena, da se ne dá popisovati; kajti besede bi jo samo oskrunile.

Uboga Arabela! Zakaj ti je teba s svojim nepredvidnim opominjanjem in svarjenjem pred profesorjem Waldekom raztrgala še zadnji košček zagrinjala, ki ti je zakrival tvojo srčno skrivnost? Od onega večera se začneja doba tvoje nesreče. Saj ne moreš pri vsem svojem prizadevanju in pri vsej trdni volji, da bi pustila svojega pametni vladati nad srcem, ugasi plamen, ki ti ogreva dušo, ter zadržati vžih, ki ti srce teni!

(Dalje prihodnjic.)

Angora slavna radi svojih Avstrija in promet Špilje-svetišč.

Mesto, ustanovljeno od Mirdasa, slavnega kralja, o katerem pripoveduje povest, da se je vse izpremenilo v zlato, česar se je dotaknil, celo voda in jed, katero je hotel zaužiti, vsled česar je tudi umrl od lakote in žeje, pregaženo dvesto let pred Kristom od potokajocih se sorodnikov sedanjih Irceev, veliko in bogato mesto v rimski in bizantinski dobi in kljub vsej svoji pestri zgodovini in pretekli slavi zeno sedanjim generacijam na zapadu le radi svojih dolgodlakih koz in ovac ter mačk. — To je Angora v centralni Maliji Aziji, — se glasi v poročilu Narodne zemljepisne družbe, — kjer je Mustafa Kemal paša ustanovil svojo "angorsko vladu", o kateri trdi, da je prava vlada Turčije in od kod izdaja proklamacije in razveznike, brez dvoma popolnoma obdan od boljševiških agentov in spionov.

Oddaljeni sorodniki Ireev, ki nastopajo v zgodovini mesta Angora, — se glasi nadalje, — so obstojali iz 20000 Keltov od centralne Evrope, ki niso mogli pridreti v notranjost Grške ter vsled tega sklenili poskusiti svojo srečo na stran Helesponta. Potem ko so vznemirjali deželo več kot pol stoletja, so bili prisiljeni nastaniti se okrog Angore, ki je bila znana v onem času kot Aneura. Njih dežela je postala znana pod imenom Galatia. Tam je apostol Pavel ustanovil krščansko cerkev, na koder je cerkveno obličje je naslovil svojo slavno "Epistolo na Galačane".

Soglasno s sv. Jeronimom je bilo se v četrtem stoletju po Kristu čuti v Galaciji keltski jezik.

Keltski zavojevalci so bili vedno v manjšini ter se jih je končno absorbiralo, prav kot so tudi Anglo-Saksi absorbirali svoje normanske zavojevalce. Številni opazovalci trdijo, da vidijo učinke keltske krvi še danes v prebivalstvu Angore in nadalje, da so ljudje svetlejšje barve kot v drugih delih bližnjega vzhoda ter "najbolj družabni in veseli mohamedanci v Mali Aziji".

Pod vladjo Keltov se je Aneura skrčila na malo vas, a po aneksijsi Galačije od strani rimskega cesarstva 25 pred Kristom in tekotom stotih let, tekotom katerih provinc, je postalo mesto velike važnosti. Ena najbolj slavnih razvalin v Mali Aziji je ona krasna gora svetišča in mramorja v Angori, posvečena "Rimu in Augustu".

Tekom bizantinske dobe je postala Aneura še večje važnosti. Vseled svojega položaja med Carigradom in Mezopotamijo ter Perzijo je postalo to mesto metropola notranje Male Azije. Narasčajoča moč Turkov je našla svojega razraza v tem, da ji je padlo to mesto v roke več kot sto let predno je padel Carigrad sam. Aneura pa so kmalu nato zopet zavzeli krščanski križarji tekotom enega svojih pohodov v notranjost Male Azije ter držali mesto osemnajst let do leta 1300, ko je mesto zopet padlo v roke Turkov.

Čeprav so mramornati preostanki prejšnje slave in prejšnjega veličanstva razpršeni po celih današnjih Angori, ima mesto vendar umazano zunanost, kajti obstoja v glavnem iz hiš, zgrajenih iz blata, ter ozkih ulic. Ena mošeja je bila zgrajena ob enem izmed zidov slavnega svetišča, posvečenega Avgustu. Zidovje mesta je zgrajeno iz ostankov razbitih grških in rimskih poslopj, kolonad in drugih zgradb.

Mesto leži dvesto in dvajset milj jugovzhodno od Carigrada. Šteje približno trideset tisoč prebivalcev, kojih tretina obstoji iz Armencev, ki se poslužujejo turškega jezika.

Na severni strani meji mesto na skalnato visoko ravnino, za katero so rodovitne doline, dočim je na južni strani mesta planjava, ki prehaja počasi v puščavo. — Po teh južnih planjavah se pasejo velike črede koz in ovac z dolge, sviln podobno dlake, vsled česar je znano mesto in gora po vsem svetu. Iz Angore se izvažajo velike množine volne ter kozje dlake.

Mačke in v manjši meri tudi psi in druge živali v okolici Angore imajo nenavadno dolgo, svilnako dlako. Domneva se, da sta podobneje in tudi mogoče ozemlje v tej pokrajini odgovorna za ta posebni razvoj dlake.

REVMAZEM sem intel 15 let, zdaj sem zdrav. Zdravilo stane 22.10. — L. Kian, Girard, Illinois.

Anglaška

je priznala rapalsko pogodbo. — Angleški ni bilo treba še posebnih formalitet, saj je rapalski dogovor tudi njeno delo.

Kje je moj brat ANTON URH? Leta 1915. je bil na Evelethu, Minn., in imel poštno boxo 84. Jaz sem vojni invalid brez bogatim, imam ženo in 6 otrok, pa prav nič svojega. Zato prosim rojake, da mi poročajo kaj o mojem bratu, ali naj se pa sam javi in če more, tudi kaj pomaga. — Alojzij Urh, Gozd št. 22, pošta Kamnik, Slovenija, Jugoslavija. (26-27—5)

POZDRAVI IZ NEW YORKA. Predno se podam v Jugoslavijo dne 28. maja s parnikom "Presidente Wilson", še enkrat lepo pozdravljam mojega brata Andreja ter njegovo ženo in deca. Lepa hvala jim za njihovo postrežbo in za spremitev na kolodvor. Pozdravljam tudi brata Janeza ter sestro Marijo in vsaka v Ronald, Wash., kakor tudi nečakinjo Karolino in njenega moža v Porterville, Cal. Kličem vam: Z Bogom! Na svidenju v Jugoslaviji ali pa v Zdrženih državah! — Jakob Manec, Brod Moravice.

Zadnji pozdrav iz Zdrženih držav vsem znanim rojakom v Dodson, Md., in rojakom v Pennsylvaniji. Posebno pozdravim mojega bratraneja Urbana Mraka, Janeza Razvoza, Valentina Peterleja in Jakoba Debelaka ter njegovo družino. Ravno tako pozdravlja moja sestra vse prijateljice in prijatelje. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! — Katarina Žele in Jurij Rihtarski iz Hotavelj.

Predno se podamo na široko morje s parnikom "Presidente Wilson", kateri odpluje 28. maja v Trst, pozdravljamo vse znanee in prijatelje širom Amerike, posebno pa dekleta, katera so prišla iz Pittsburgha ter nas spremlila na kolodvor. Pozdrav tudi tistim v Royal, posebno pa mojemu bratu Matiji Glad, kateremu je bilo najbolj vroče na kolodvoru, ker je vse kufre sam zvozil na vago. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! Anton Briški, Josip Glad, Matija Obratnovič, Mihael Obratnovič.

Pred odhodom v staro domovino s parnikom "Presidente Wilson" pozdravljam vse rojake in rojakije širom Amerike, posebno pa mojega brata Antona Knausa v Kirbyville, Texas, njegovo ženo Frančiško, Julko in Tončka, brata Ludvika v Rockland, Texas, njegovo ženo Frančiško, Ludvika, Tončka, Mielo in Faniko, tudi Mr. in Mrs. Rački in celo družino, kakor tudi Antona, Rudolfa in Ignacia Knausa v Kirbyville, Texas, ter mojega svaka Janeza Janeš in Frica Jelene. Tudi Blaz Janeš vas vse pozdravlja. Kličem vam še enkrat srčni: Z Bogom! — Frank Knaus iz Starega kota.

MAZANILLO IN ZAHVALA. Vsem sorodnikom, prijateljem in znanem naznanjam žalostno vest, da se je za vedno ločila od nas moja draga soproga oziroma mati

MARY SOVINC. Pokojna se je rodila leta 1877. v Bukovici pri Vodičah na Gorinskem. Umrila je 15. maja ob 1.15 popoldne. Pogreb se je vršil 18. maja ob 1. uri popoldne po katoliških obredih.

Tem potkom se zahvaljujem vsem onim, ki so ranjko obiskovali za časa njene bolezn. Lepa hvala vsem, ki so se vdeležili pogreba; kakor tudi vsem onim, ki so darovali krasne vence. Ranjka je bila povsod priljubljena, to je pričel njen pogreb in krasni venci, ki so pokrivali njeno krsto.

Pokojnico priporočam v blag spomin in molitev. Naj ji bo lahka svobodna zemlja, naj počiva v miru in večna luč naj ji svetli!

Zaljubljeni ostali: John Sovinc, soproga Frank, sin.

Mary omožena Stružnik, hčer. Justina omožena Mesetich, hčer. Amalia Sovinc, hčer. Portland, Ore., 19. maja 1921.

POZDRAVI IZ NEW YORKA. Predno se podam v Jugoslavijo dne 28. maja s parnikom "Presidente Wilson", še enkrat lepo pozdravljam mojega brata Andreja ter njegovo ženo in deca. Lepa hvala jim za njihovo postrežbo in za spremitev na kolodvor. Pozdravljam tudi brata Janeza ter sestro Marijo in vsaka v Ronald, Wash., kakor tudi nečakinjo Karolino in njenega moža v Porterville, Cal. Kličem vam: Z Bogom! Na svidenju v Jugoslaviji ali pa v Zdrženih državah! — Jakob Manec, Brod Moravice.

Zadnji pozdrav iz Zdrženih držav vsem znanim rojakom v Dodson, Md., in rojakom v Pennsylvaniji. Posebno pozdravim mojega bratraneja Urbana Mraka, Janeza Razvoza, Valentina Peterleja in Jakoba Debelaka ter njegovo družino. Ravno tako pozdravlja moja sestra vse prijateljice in prijatelje. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! — Katarina Žele in Jurij Rihtarski iz Hotavelj.

Predno se podamo na široko morje s parnikom "Presidente Wilson", kateri odpluje 28. maja v Trst, pozdravljamo vse znanee in prijatelje širom Amerike, posebno pa dekleta, katera so prišla iz Pittsburgha ter nas spremlila na kolodvor. Pozdrav tudi tistim v Royal, posebno pa mojemu bratu Matiji Glad, kateremu je bilo najbolj vroče na kolodvoru, ker je vse kufre sam zvozil na vago. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! Anton Briški, Josip Glad, Matija Obratnovič, Mihael Obratnovič.

Pred odhodom v staro domovino s parnikom "Presidente Wilson" pozdravljam vse rojake in rojakije širom Amerike, posebno pa mojega brata Antona Knausa v Kirbyville, Texas, njegovo ženo Frančiško, Julko in Tončka, brata Ludvika v Rockland, Texas, njegovo ženo Frančiško, Ludvika, Tončka, Mielo in Faniko, tudi Mr. in Mrs. Rački in celo družino, kakor tudi Antona, Rudolfa in Ignacia Knausa v Kirbyville, Texas, ter mojega svaka Janeza Janeš in Frica Jelene. Tudi Blaz Janeš vas vse pozdravlja. Kličem vam še enkrat srčni: Z Bogom! — Frank Knaus iz Starega kota.

MAZANILLO IN ZAHVALA. Vsem sorodnikom, prijateljem in znanem naznanjam žalostno vest, da se je za vedno ločila od nas moja draga soproga oziroma mati

MARY SOVINC. Pokojna se je rodila leta 1877. v Bukovici pri Vodičah na Gorinskem. Umrila je 15. maja ob 1.15 popoldne. Pogreb se je vršil 18. maja ob 1. uri popoldne po katoliških obredih.

Tem potkom se zahvaljujem vsem onim, ki so ranjko obiskovali za časa njene bolezn. Lepa hvala vsem, ki so se vdeležili pogreba; kakor tudi vsem onim, ki so darovali krasne vence. Ranjka je bila povsod priljubljena, to je pričel njen pogreb in krasni venci, ki so pokrivali njeno krsto.

Pokojnico priporočam v blag spomin in molitev. Naj ji bo lahka svobodna zemlja, naj počiva v miru in večna luč naj ji svetli!

Zaljubljeni ostali: John Sovinc, soproga Frank, sin.

Mary omožena Stružnik, hčer. Justina omožena Mesetich, hčer. Amalia Sovinc, hčer. Portland, Ore., 19. maja 1921.

VABILO

na družinski izlet, katerega priredi društvo Braška Zveza štev. 140 SNPJ. v Brooklyn, N. Y., v nedeljo 29. maja v Frank Schubert Parku (Schmidt's Woods Park), Myrtle Ave., Glendale, L. I. Pričetek ob 10. uri popoldne. Prostor, kjer se bo vršil izlet, se nahaja ob koncu parka na št. 23, 24, 25, 26. Gostom bodo na razpolago pristne kranjske klčbase s kislim zeljem in drugi prigrizki. Zatorej vljudno vabimo rojake in rojakinje iz Greater New Yorka, da nas v obilnem številu posetijo blagovolijo. Za vsestransko postrežbo in zabavo bo kar najbolj preskrbljeno. V slučaju slabega vremena na zgoraj omenjeni dan se bo izlet vršil prihodnji dan, v ponedeljek 30. maja. Torej, rojaki in rojakinje, na veselo svidenje zgoraj omenjeni dan! Odbor. (26-27—5)

Kje je moj oče JOSIP JANEŽIČ? Bival je pred leti v Cliff Mine, Pa., in letos pa v East St. Louis, Ill., in imel naslov: R. R. 1, Hust Camp, Edgemoor Station. Prosim ga, da se mi javi, ali pa če kdo ve za njegovo naslov, da ga mi naznani. — Nežika Pamel, Gornje Zabukovje št. 14, pošta Trebelno pri Mokronogu, Slovenija, Jugoslavija. (26-27—5)

POZDRAVI IZ NEW YORKA. Predno se podam v Jugoslavijo dne 28. maja s parnikom "Presidente Wilson", še enkrat lepo pozdravljam mojega brata Andreja ter njegovo ženo in deca. Lepa hvala jim za njihovo postrežbo in za spremitev na kolodvor. Pozdravljam tudi brata Janeza ter sestro Marijo in vsaka v Ronald, Wash., kakor tudi nečakinjo Karolino in njenega moža v Porterville, Cal. Kličem vam: Z Bogom! Na svidenju v Jugoslaviji ali pa v Zdrženih državah! — Jakob Manec, Brod Moravice.

Zadnji pozdrav iz Zdrženih držav vsem znanim rojakom v Dodson, Md., in rojakom v Pennsylvaniji. Posebno pozdravim mojega bratraneja Urbana Mraka, Janeza Razvoza, Valentina Peterleja in Jakoba Debelaka ter njegovo družino. Ravno tako pozdravlja moja sestra vse prijateljice in prijatelje. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! — Katarina Žele in Jurij Rihtarski iz Hotavelj.

Predno se podamo na široko morje s parnikom "Presidente Wilson", kateri odpluje 28. maja v Trst, pozdravljamo vse znanee in prijatelje širom Amerike, posebno pa dekleta, katera so prišla iz Pittsburgha ter nas spremlila na kolodvor. Pozdrav tudi tistim v Royal, posebno pa mojemu bratu Matiji Glad, kateremu je bilo najbolj vroče na kolodvoru, ker je vse kufre sam zvozil na vago. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! Anton Briški, Josip Glad, Matija Obratnovič, Mihael Obratnovič.

Pred odhodom v staro domovino s parnikom "Presidente Wilson" pozdravljam vse rojake in rojakije širom Amerike, posebno pa mojega brata Antona Knausa v Kirbyville, Texas, njegovo ženo Frančiško, Julko in Tončka, brata Ludvika v Rockland, Texas, njegovo ženo Frančiško, Ludvika, Tončka, Mielo in Faniko, tudi Mr. in Mrs. Rački in celo družino, kakor tudi Antona, Rudolfa in Ignacia Knausa v Kirbyville, Texas, ter mojega svaka Janeza Janeš in Frica Jelene. Tudi Blaz Janeš vas vse pozdravlja. Kličem vam še enkrat srčni: Z Bogom! — Frank Knaus iz Starega kota.

MAZANILLO IN ZAHVALA. Vsem sorodnikom, prijateljem in znanem naznanjam žalostno vest, da se je za vedno ločila od nas moja draga soproga oziroma mati

MARY SOVINC. Pokojna se je rodila leta 1877. v Bukovici pri Vodičah na Gorinskem. Umrila je 15. maja ob 1.15 popoldne. Pogreb se je vršil 18. maja ob 1. uri popoldne po katoliških obredih.

Tem potkom se zahvaljujem vsem onim, ki so ranjko obiskovali za časa njene bolezn. Lepa hvala vsem, ki so se vdeležili pogreba; kakor tudi vsem onim, ki so darovali krasne vence. Ranjka je bila povsod priljubljena, to je pričel njen pogreb in krasni venci, ki so pokrivali njeno krsto.

Pokojnico priporočam v blag spomin in molitev. Naj ji bo lahka svobodna zemlja, naj počiva v miru in večna luč naj ji svetli!

Zaljubljeni ostali: John Sovinc, soproga Frank, sin.

Mary omožena Stružnik, hčer. Justina omožena Mesetich, hčer. Amalia Sovinc, hčer. Portland, Ore., 19. maja 1921.

POZDRAVI IZ NEW YORKA. Predno se podam v Jugoslavijo dne 28. maja s parnikom "Presidente Wilson", še enkrat lepo pozdravljam mojega brata Andreja ter njegovo ženo in deca. Lepa hvala jim za njihovo postrežbo in za spremitev na kolodvor. Pozdravljam tudi brata Janeza ter sestro Marijo in vsaka v Ronald, Wash., kakor tudi nečakinjo Karolino in njenega moža v Porterville, Cal. Kličem vam: Z Bogom! Na svidenju v Jugoslaviji ali pa v Zdrženih državah! — Jakob Manec, Brod Moravice.

Zadnji pozdrav iz Zdrženih držav vsem znanim rojakom v Dodson, Md., in rojakom v Pennsylvaniji. Posebno pozdravim mojega bratraneja Urbana Mraka, Janeza Razvoza, Valentina Peterleja in Jakoba Debelaka ter njegovo družino. Ravno tako pozdravlja moja sestra vse prijateljice in prijatelje. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! — Katarina Žele in Jurij Rihtarski iz Hotavelj.

Predno se podamo na široko morje s parnikom "Presidente Wilson", kateri odpluje 28. maja v Trst, pozdravljamo vse znanee in prijatelje širom Amerike, posebno pa dekleta, katera so prišla iz Pittsburgha ter nas spremlila na kolodvor. Pozdrav tudi tistim v Royal, posebno pa mojemu bratu Matiji Glad, kateremu je bilo najbolj vroče na kolodvoru, ker je vse kufre sam zvozil na vago. Na veselo svidenje v Jugoslaviji! Anton Briški, Josip Glad, Matija Obratnovič, Mihael Obratnovič.

Pred odhodom v staro domovino s parnikom "Presidente Wilson" pozdravljam vse rojake in rojakije širom Amerike, posebno pa mojega brata Antona Knausa v Kirbyville, Texas, njegovo ženo Frančiško, Julko in Tončka, brata Ludvika v Rockland, Texas, njegovo ženo Frančiško, Ludvika, Tončka, Mielo in Faniko, tudi Mr. in Mrs. Rački in celo družino, kakor tudi Antona, Rudolfa in Ignacia Knausa v Kirbyville, Texas, ter mojega svaka Janeza Janeš in Frica Jelene. Tudi Blaz Janeš vas vse pozdravlja. Kličem vam še enkrat srčni: Z Bogom! — Frank Knaus iz Starega kota.

MAZANILLO IN ZAHVALA. Vsem sorodnikom, prijateljem in znanem naznanjam žalostno vest, da se je za vedno ločila od nas moja draga soproga oziroma mati

MARY SOVINC. Pokojna se je rodila leta 1877. v Bukovici pri Vodičah na Gorinskem. Umrila je 15. maja ob 1.15 popoldne. Pogreb se je vršil 18. maja ob 1. uri popoldne po katoliških obredih.

Tem potkom se zahvaljujem vsem onim, ki so ranjko obiskovali za časa njene bolezn. Lepa hvala vsem, ki so se vdeležili pogreba; kakor tudi vsem onim, ki so darovali krasne vence. Ranjka je bila povsod priljubljena, to je pričel njen pogreb in krasni venci, ki so pokrivali njeno krsto.

Pokojnico priporočam v blag spomin in molitev. Naj ji bo lahka svobodna zemlja, naj počiva v miru in večna luč naj ji svetli!

Zaljubljeni ostali: John Sovinc, soproga Frank, sin.

Mary omožena Stružnik, hčer. Justina omožena Mesetich, hčer. Amalia Sovinc, hčer. Portland, Ore., 19. maja 1921.

Rad bi izvedel, kje se nahajajo JOSIP, JOHN in FRANK TRATNIK, doma pri Novi Stifiti na Štajerskem. Leta 1913. so bili v Seattle, Wash. Če ve kateri rojakov zanje, ga prosim da mi naznani njih naslov, za kar se že vnaprej zahvaljujem, ali pa če kateri od njih sam čita ta oglas, ga prosim, da mi piše na naslov: Rudolph Tratnik, P. O. Box 508, Brownsville, Pa. (25-26—5)

Iščem sestro JOHANO MALNAR, doma iz vasi Majerje, pošta Čabar. V Ameriki se nahaja 9 let. Stanovala je v New Yorku, potem se je omožila z Jurijem Turk in sta stanovala na 608 Dugoro St., Kansas City, Kans. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njen naslov, da mi poroča, ali pa naj se sama javi svoji sestri: Miss Mary Peje, 216 West 102. St., New York, N. Y. (26-28—5)

NAZNANILO.

Rojakom v državi Pennsylvaniji naznanjamo, da jih bo obiskal naš rojak

ANTON GLAŽAR,

ki je bil 3 leta nepretrgano v svetovni vojni. On je pooblaščen pobirati nuročino za Glas Naroda in ga rojakom toplo priporočamo. Sedaj se nahaja v Pittsburgh in okolici.

Upravništvo Glasa Naroda.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

